

Arrest

nr. 277 237 van 9 september 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. KEULEN
Koningin Astridlaan 77
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 13 april 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 mei 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juli 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat J. KEULEN en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 28 mei 2020, diende op 21 april 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Hij was op dat ogenblik in het bezit van een A-kaart, in het kader van een procedure gezinshereniging.

1.2. Op 30 maart 2022 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 31 maart 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 21/04/2021

Overdracht CGVS: 18/05/2021

Een persoonlijk onderhoud met u vond plaats op 12 augustus 2021 van 14.15 uur tot 18.10 uur en op 5 oktober 2021 van 09.15 uur tot 13.20 uur op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. U werd bijgestaan door een tolk die het Farsi machtig is. Uw advocaat, meester Polleunis loco Keulen, woonde het eerste persoonlijk onderhoud bij.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u etnisch Fars en Azeri, heeft u de Iraanse nationaliteit en bent u afkomstig uit Astara. Uw ouders, drie zussen en broer wonen in Iran. U bent sinds 9 farvardin 1394 (27 maart 2015) gehuwd met S.K.M. (O.V. (...)) en jullie hebben samen een zoon, R., geboren in België op 18 april 2018. U studeerde in Iran Franse literatuur en Rechten. U behaalde uw masterdiploma in 1391 (2012) en begon vervolgens als advocaat te werken. Uw cliënten waren onder meer M.R. (die deel uitmaakte van een oppositiegroepje dat u had opgericht), G.A.J.I. en A.M. Verder had u een verzekeringsfirma en een fitnessclub. Tevens was u actief voor de Sportfederatie van het noorden van Iran (u bekleedde in de loop van de jaren verschillende functies). Van 1381 (2002) tot 1390 (2011) had u af en toe politieke activiteiten voor hervormingsgezinde partijen. Vanaf 1390 (2011) namen uw politieke activiteiten toe. In 1394 (2015/2016) was u in Astara kandidaat om deel te nemen aan de verkiezingen voor de nationale islamitische raad. Alles leek goed te gaan, tot u een brief kreeg van de raad van hoeders met de boodschap dat u niet geschikt was als kandidaat, omdat u het huidige islamitische regime en met name de geestelijk leider en de islam als religie niet erkende. Uw rivaal voor de verkiezingen was een bevelhebber van de Sepah-e-Pasdarān (de Revolutionaire Garde), en men wilde ervoor zorgen dat hij zou worden verkozen. U werd door de Sepah bevolen zich terug te trekken, maar u weigerde en wilde klacht indienen. Er werd u geadviseerd dat niet te doen en te wachten tot u een nieuwe kans zou krijgen. In 1396 (2017) stelde u zich kandidaat in Rasht voor de gemeenteraadsverkiezingen, die tegelijk met de presidentsverkiezingen plaatsvonden. Een week voor er gestemd zou worden kreeg u opnieuw een brief dat u geweigerd werd als kandidaat. Wederom werd er op gewezen dat u het islamitische regime, de hoogste leider en de islam niet erkende. U werd verder beschuldigd van het aanmoedigen en verspreiden van corruptie. U kwam er later achter dat de oorzaak van deze beschuldiging lag bij de familieleden van uw echtgenote, die actief zijn voor de Mujahedin en al jaren in het buitenland wonen. Bovendien bestond er een dossier tegen uw echtgenote waarin stond dat zij op vrouwen viel. Ook had u, tijdens een privébijeenkomst, de heer Raisi (de huidige president van Iran) vergeleken met een strijder van IS. Uw stem was opgenomen door iemand die de bijeenkomst bijwoonde, zo kwam u later te weten. In de maand shahrivar van 1397 (augustus/ september 2018) werd u gearresteerd omdat twee van uw cliënten, de heren Ra., G.A.J.I. en A.M., als overheidsfunctionarissen beschuldigd werden van financiële corruptie. De bedoeling was om beide heren voor eens en voor altijd te kunnen vervolgen. Er werd u gevraagd vertrouwelijke documenten over te maken. Als raadsman was u gebonden aan deontologische regels, dus weigerde u. U werd gedurende 10 dagen door de Sepah vastgehouden in een isoleercel. Uiteindelijk werd u vrijgelaten nadat uw ouders de eigendomsakte van hun woning en een loonfiche van uw vader als borg neerlegden. De heer R. bevindt zich momenteel in de gevangenis en de heer G.A.J.I., die een zeer voornaam figuur was, speelt geen rol meer in de nationale politiek. De zaak tegen u is nog steeds geopend en u verwacht dat er elk moment een vonnis kan geveld worden.

Inmiddels was u gehuwd met de in België wonende S.K.M. Toen jullie kind waren, was haar grootvader uw buurman en had u al interesse in haar. Vanaf 1393 (2014/2015) hadden jullie telefonisch contact met elkaar, en u regelde via haar stiefvader uw huwelijk. Uw echtgenote had geen mening over een mogelijk huwelijk met u, maar ze was er ook niet tegen. Haar stiefvader kwam naar Iran met een volmacht en jullie huwelijk werd voltrokken op 27 maart 2015. In de winter van 1394 (2015) reisde u voor het eerst naar België om uw echtgenote te ontmoeten. U bleef twintig tot dertig dagen in België. In het najaar van 2016 reisde u voor een sportwedstrijd naar Spanje en bezocht u ook België opnieuw. Aan het begin van het jaar 1396 (voorjaar 2017) verbleef uw echtgenote enkele maanden in Iran, naar aanleiding van het overlijden van haar vader. In de negende maand van 1396 (eind 2017) verbleef uw echtgenote een maand in Iran, toen werd uw huwelijk officieel gevierd. Op 18 april 2018 werd uw zoon in België geboren, u verbleef toen in België. In de zomer van 2018 (1397) verbleef u opnieuw enkele weken in België. U vroeg bij de gemeente Brakel informatie over gezinshereniging, maar men zei u dat u dit in Iran moest regelen. Bij terugkeer in Iran, na uw arrestatie, diende u bij de ambassade een aanvraag tot gezinshereniging in, maar deze werd na negen maanden geweigerd (in april 2019). De volgende keer dat uw echtgenote zag was met nieuwjaar 1398 (maart 2019), toen zij naar Iran reisde. Vervolgens zag u elkaar niet meer tot u in ordibesht 1399 (mei 2020) naar België kwam. Inmiddels was uw aanvraag tot gezinshereniging wel goedgekeurd. In de maand mordad (juli/augustus 2020) keerde u terug naar Iran om uw vastgoed te verkopen en vervolgens kwam u in de maand mehr (september/oktober) weer naar België.

In België betrapte u uw echtgenote met haar vriendin. U werd woedend en kreeg ruzie met uw echtgenote. De politie werd gecontacteerd en u bracht een nacht in de cel door. In aban van 1399 (oktober/ november 2020) liet uw echtgenote u weten dat ze naar Turkije zou reizen met jullie zoon. In werkelijkheid reisde ze naar Iran. Dit ondanks uw waarschuwingen dat er elk moment een definitief vonnis kon worden uitgesproken in uw proces en ze in de problemen kon komen. Toen u tien dagen niets van uw echtgenote had gehoord, reisde u haar achterna. U diende klacht in tegen uw echtgenote vanwege ontvoering van uw zoon. U kwam vervolgens van uw schoonfamilie te weten dat zij bij aankomst was gearresteerd vanwege een foto die op instagram was geplaatst met haar tante, die een hoge functie heeft bij de Mujahedin. Ook het dossier dat tegen haar bestond vanwege haar seksuele geaardheid kwam opnieuw naar boven. Haar paspoort werd ingetrokken. Om ervoor te zorgen dat uw echtgenote en zoon zouden kunnen reizen, besliste u de 'tamkin' op te eisen, de plichten die een echtgenote heeft tegenover haar man. Op die manier kreeg u de paspoorten terug, maar het uitreisverbod bleef bestaan. U contacteerde daarom twee medewerkers van het paspoortbureau in Ardebil die u nog een gunst verschuldigd waren. U betaalde hen een som geld zodat zij het uitreisverbod voor twee dagen zouden schrappen. Op 3 farvardin 1400 (23 maart 2021) kon u met uw echtgenote en zoon het land verlaten en keerde terug naar België. Twee dagen later kwamen de autoriteiten erachter dat u smeergeld had betaald om het land te kunnen verlaten. U had immers een deel met cheque betaald, en er was ook af luisterapparatuur geïnstalleerd. Het dossier werd overgemaakt aan uw schoonbroer, de echtgenoot van uw zus, die verantwoordelijk is voor de interne zaken binnen de veiligheidsdiensten van Ardebil. Uw zus stuurde u een maand of twee voor het tweede persoonlijk onderhoud een foto van het arrestatiebevel dat tegen u was uitgereikt.

Toen u terug in België was, bleek dat uw verblijfsvergunning was ingetrokken. Uw echtgenote was immers haar vluchtelingenstatus verloren vanwege haar herhaaldelijke reizen naar Iran, en uw verblijfsvergunning was van haar afhankelijk. Daarom diende u op 21 april 2021 een verzoek om internationale bescherming in. U en uw echtgenote zijn uit elkaar. Toen u uw echtgenote hielp om uit Iran te vertrekken, stelde u hierbij als voorwaarde dat u elk uw eigen leven zou gaan leiden en dat uw zoon bij u zou wonen. Bij terugkeer naar Iran vreest u een arrestatie en gevangenisstraf vanwege het arrestatiebevel in het kader van omkoping, vanwege een mogelijk vonnis dat elk moment kan worden uitgesproken ten gevolge van uw arrestatie in 1397, en vanwege het feit dat uw echtgenote haar bruidsschat heeft opgeëist.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer: uw paspoort, shenasnameh (geboorteboekje), mellikaart (identiteitskaart) en militaire kaart, uw Belgische identiteitskaart, een kopie van uw huwelijksakte, een bewijs van uw deelname aan examens van de universiteit, uw bachelor- en masterdiploma's, licenties van uw sportclub en werk als verzekeringsagent, contracten van uw werk als advocaat (onder meer voor de sportfederatie), een vergunning voor het oprichten van een vennootschap, kopies van documenten aangaande uw aanstellingen binnen de sportfederatie, foto's van u met verschillende (politiek actieve) personen en bij vergaderingen, verschillende online artikels over u, uw werk voor de sportfederatie, en uw deelname aan de verkiezingen, foto's en video's van uw verkiezingscampagnes, twee brieven van de raad van hoeders waarin uw deelname aan de verkiezingen wordt geweigerd, uittreksels van de kieswetgeving waarmee u de gronden wil aantonen waarop uw kandidaturen werden geweigerd, een brief van de gouverneur waarin uw kandidatuur wordt geweigerd, het bevel van de rechtbank d.d. 5.8.1399 (26 oktober 2020) tot het uitbetalen van de bruidsschat aan uw echtgenote, een kopie van een vonnis van de rechtbank d.d. 30.10.1399 (19 januari 2021) waarin u in uw gelijk wordt gesteld waardoor uw vrouw naar de echtelijke woning dient terug te keren en zich dient te kwijten aan haar echtelijke verplichtingen, een deels leesbare communicatie d.d. 4.9.1399 (24 november 2020) van de gerechtelijke autoriteiten in Talesj gericht aan hun collega's in Ardebil met de vraag tot vertegenwoordiging inzake uw klacht naar aanleiding van de ontvoering van uw zoon door uw echtgenote, twee onduidelijke processenverbaal aangaande een reisverbod, uw vergunning tot het houden van een restaurant en documenten aangaande de verzegeling ervan nadat er enkele Islamitische regels en de coronamaatregelen niet gerespecteerd werden, foto's van uw echtgenote en haar vriendin, kopies van attesten dat de paspoorten van uw echtgenote en zoon werden ingetrokken, het paspoort van uw zoon, een kopie van een communicatie van de autoriteiten in Gilan gericht aan de openbare aanklager van de militaire dienst waarin wordt gesteld dat een adjudant en een luitenant smeergeld van u ontvangen hebben, dat deze militairen van bij de paspoortpolitie moeten aangehouden worden, dat het uitreisverbod ten aanzien van uw gezin terug van kracht is en dat jullie gearresteerd dienen te worden, prints van whatsapp-berichten tussen u en uw zus, een foto van de badge van uw schoonbroer, die als rechter werkt, foto's van en met uw schoonbroer, bewijzen van inschrijving van u aan de ULB en uw zoon op school, prints van sociale media van de familie van uw echtgenote, mails die u uitwisselde met de Belgische ambassade in Teheran in een poging om ondanks de inreisbeperkingen ten gevolge van de COVID-19 pandemie toch van Iran naar België te kunnen reizen, en een kopie van een aankondiging van de

rechtbank d.d. 4.7.1400 (26 september 2021) gericht aan uw vader waaruit blijkt dat uw vader zich borg heeft gesteld voor u.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Volgens uw verklaringen vreest u bij terugkeer in Iran te worden gearresteerd vanwege het feit dat u smeergeld betaalde om uw echtgenote en zoon het land uit te krijgen, vanwege uw juridische problemen die reeds in 2017 tot een arrestatie leidden, en vanwege het feit dat uw echtgenote haar bruidsschat heeft opgeëist (CGVS II, p. 8). Er dient echter te worden vastgesteld dat er aan uw verklaringen geen geloof kan worden gehecht.

Vooreerst moet gewezen worden op enkele inconsistenties in uw opeenvolgende verklaringen en tussen uw verklaringen en de informatie aanwezig in uw administratief dossier. Zo beweerde u dat u bij de Belgische ambassade een aanvraag tot gezinshereniging had ingediend nadat u op borg was vrijgekomen (CGVS II, p. 5). U maakte tevens te kennen dat u voor de gemeente duidelijk had gemaakt waarom u zo gehaast was en niet kon wachten op het antwoord op het door u eerder bij de Belgische ambassade in Iran ingediende verzoek tot gezinshereniging (CGVS II, p. 6). Geconfronteerd met uw verklaringen dat u eerder bij de Belgische autoriteiten had aangedrongen bij het aanvragen van documenten omdat u niet veilig was in Iran en aldus gevraagd waarom u niet eerder om internationale bescherming had verzocht, stelde u plots dat u op het moment van uw aanvraag voor gezinshereniging geen nood had aan internationale bescherming (CGVS II, p. 12). Uw bezoek aan de gemeente dateerde van voor uw arrestatie (CGVS II, p. 12). Gelet op uw eerdere verklaringen mag deze tegenstrijdigheid op zijn minst verbazen. Uit uw administratief dossier blijkt ook dat u in de periode augustus/september/oktober 2018 geen procedure tot gezinshereniging heeft opgestart. U beweerde verder dat u, nadat uw aanvraag tot gezinshereniging na negen maanden was geweigerd, van een advocaat het advies kreeg om een nieuwe aanvraag tot gezinshereniging in te dienen. De timing ervan lag evenwel ongelukkig aangezien door de COVID 19-pandemie alles on hold was gezet (CGVS II, p. 5). Uit uw administratief dossier blijkt dat u twee keer een procedure tot gezinshereniging heeft opgestart: één op 12 juli 2018, dus minstens een maand voor uw beweerde arrestatie en één op 28 mei 2019, ruim voor het uitbreken van de pandemie. Uit uw paspoort blijkt dat u op 28 december 2019 in het bezit werd gesteld van een visum. Gelet op de door u geschetste vrees mag het dan ook verbazen, dat u ondanks het visum van 28 december 2019, nog enkele maanden in Iran bleef alvorens u in mei 2020 naar België uitweek. De mails die u uitwisselde met de Belgische ambassade en waaruit blijkt dat u problemen kende om het land te verlaten omwille van de pandemie kunnen hierbij slechts zeer beperkt als verklaring gelden – u mailde de ambassade immers pas op 5 mei 2020 en kon op 28 mei 2020 alsnog het land verlaten. Bovendien reisde u ook nadat de gezinshereniging was toegekend nog terug naar Iran, niet enkel toen uw echtgenote er met uw zoon naartoe was getrokken maar ook al eerder, in juli/augustus 2020, louter om vastgoed te gaan verkopen (CGVS II, p. 6-7).

Voorgaande vaststellingen aangaande uw handelen ondermijnen fundamenteel uw algemene geloofwaardigheid en ingeroepen vrees dat u het zich na uw arrestatie in shahrivar 1397 (augustus/september 2018) niet kon veroorloven om nog langer in Iran te blijven, dat u zo snel mogelijk het land uit moest (CGVS II, p. 5), dat de rechter op elk moment nog een vonnis ten aanzien van u moest vellen (CGVS II, p. 6 en p.7), dat u wist dat het een kwestie van tijd was vooraleer er op uw deur werd geklopt en dan niet te voorspellen zou zijn wat er verder zou gebeuren (CGVS II, p. 6). De inconsistenties in uw verklaringen nopen er bovendien toe geen geloof te kunnen hechten aan de beweerde arrestatie. Bovendien legde u geen enkel overtuigend begin van bewijs neer van uw arrestatie. Het artikel waarnaar u verwees en waarin sprake zou zijn van uw arrestatie (CGVS I, p. 15 en CGVS II, p. 11) heeft het slechts over een 'afkeuring' door de veiligheidsdiensten als kandidaat voor het voorzitterschap van de sportfederatie, en is bovendien gedateerd op 13 april 2018 – vijf maanden voor de door u beweerde datum van uw arrestatie. Het document aangaande borgstelling door uw vader dat u neerlegde na het tweede persoonlijk onderhoud is dan weer gedateerd op 04.07.1400 (26 september 2021), en kan bezwaarlijk gelden als bewijs voor een arrestatie van vier jaar eerder. Het document wordt verder gekenmerkt door een opvallende vaagheid.

Zo betreft het een waarschuwing/convocatie 'ter bepaling van een datum voor het uitvoeren van iets in verband met de betrokkenen'. Nergens uit dit document blijkt naar aanleiding van wat uw vader borg stond voor u. Het komt erg bevreemdend over dat u het bestaan van dit document of het feit dat uw vader door de rechtbank werd opgeroepen, slechts enkele dagen voor uw persoonlijk onderhoud, niet vermeldde tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op 5 oktober 2021. De vaststelling dat u een dergelijk bewijsstuk indiende amper anderhalf uur nadat u er tijdens het persoonlijk onderhoud op werd gewezen dat u geen enkel overtuigend begin van bewijs had neergelegd en u had beweerd dat dergelijke documenten niet worden afgegeven (CGVS II, p. 11), doet daarenboven vermoeden dat het om een vals document gaat. De geloofwaardigheid van uw arrestatie en daaruit beweerde voortvloeiende juridische problemen wordt door het geheel aan voorgaande vaststellingen volledig onderuit gehaald.

Verder wordt verwezen naar uw verklaringen aangaande de situatie van uw echtgenote, met name de dossiers die er tegen haar zouden bestaan vanwege haar politiek actieve familieleden en haar seksuele geaardheid, waarvan u stelde dat zij uw situatie beïnvloedden (CGVS II, p. 4-5). De dossiers tegen uw echtgenote dateren luidens uw verklaringen van minstens 1396 (2017). Uw kandidatuur bij de gemeenteraadverkiezingen werd immers mede door deze dossiers geweigerd (CGVS II, p. 4). Aan de problemen van uw echtgenote kan echter, onder meer vanwege haar verschillende reizen naar Iran na 1396 (CGVS I, p. 7-10), geen enkel geloof worden gehecht. Hierop gewezen, trachtte u de redenering die uw echtgenote maakte te duiden door te stellen dat zij getrouwd was met een gekend persoon, hetgeen zij naar voor zou kunnen schuiven indien ze problemen zou kennen vanwege haar geaardheid (CGVS II, p. 10). Erop gewezen dat het erom ging dat zij daadwerkelijk in al die jaren nooit problemen kende, enkel bij haar laatste reis naar Iran (in aban 1399, oktober/november 2020; CGVS II, p. 7), antwoordde u dat zij tussen nieuwjaar 1398 (maart 2019; CGVS I, p. 8-9) en haar laatste reis niet naar Iran reisde, en zij toen in de problemen kwam omwille van de foto die in ordibehesht/khordad 1398 (april-juni 2019) op instagram werd geplaatst door haar tante (CGVS II, p. 8 en p. 10). De door u neergelegde foto werd echter al jaren eerder, op 23 april 2016, online geplaatst. Hierop gewezen, kwam u niet verder dan te stellen dat de foto die problemen veroorzaakte in ordibehesht of khordad 1398 (april-juni 2019) online werd geplaatst, een bewering die u op geen enkele manier heeft aangetoond (CGVS II, p. 8). Uit het paspoort van uw zoon blijkt bovendien dat hij en dus ook zijn moeder, luidens uw verklaringen (CGVS II, p. 10) in juli 2019 en in oktober 2020 nog naar Iran reisden, dus nadat de foto werd gepost. De familieleden van uw echtgenote die actief zijn bij de Mujahedin, zijn dat al jarenlang en verblijven al geruime tijd in het buitenland, zonder dat dit ooit eerder problemen veroorzaakte voor uw echtgenote. Uw verklaring dat haar laatste terugkeer naar Iran samen viel met de presidentsverkiezingen en er daardoor grondiger werd gecontroleerd kan niet volstaan, aangezien de presidentsverkiezingen pas plaatsvonden op 18 juni 2021 en uw echtgenote reeds in oktober/november 2020 naar Iran reisde – een halfjaar eerder. Overigens verbleef zij ook in Iran in farvardin/ordibehesht 1396 (april/mei 2017) terwijl er op 19 mei 2017 presidentsverkiezingen plaatsvonden (CGVS I, p. 8) en was er toen klaarblijkelijk geen probleem. U verwees eveneens naar het dossier dat tegen u zou bestaan waardoor ze onder een vergrootglas zou worden geplaatst (CGVS II, p. 10). Dit dossier tegen u bestaat echter al sinds 1397 (augustus/september 2018) luidens uw verklaringen en had dus ook al eerder voor problemen kunnen zorgen. Uw stelling dat u uw echtgenote voor haar reis in aban 1399 (oktober/november 2020) waarschuwde om niet naar Iran te reizen, vanwege de mogelijke problemen die ze er zou kunnen hebben indien er een vonnis tegen u zou worden uitgesproken (CGVS II, p. 7), raakt kant noch wal. Niet alleen reisde u zelf na uw beweerde arrestatie verschillende keren op en neer tussen Iran en België, ook uw echtgenote trok in die periode meermaals naar Iran met jullie zoon, zo blijkt uit zijn paspoort en uit uw verklaring dat hij drie of vier keer met zijn moeder naar Iran ging (CGVS II, p. 10). Gelet op deze elementen, is er geen enkele reden om te geloven dat uw echtgenote enige problemen kende met de autoriteiten die zouden kunnen bijdragen tot uw problemen. Het attest dat haar paspoort en dat van uw zoon zou zijn ingehouden, waarvan u een kopie neerlegde, kan deze vaststelling niet wijzigen. Het betreft slechts een kopie zonder enige bewijswaarde, en vermeldt bovendien niet wat de reden zou zijn van het intrekken van het paspoort. Het feit dat u, ter staving van uw eigen problemen, verwijst naar de ongeloofwaardige problemen van uw echtgenote in Iran, werpt dan ook een verdere smet op de geloofwaardigheid van uw relaas. Het geheel van bovenstaande elementen leidt tot de conclusie dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan de juridische problemen die u vanaf 1397 verklaarde te hebben gekend in Iran.

Aangezien er geen geloof wordt gehecht aan de beweerde problemen van uw echtgenote met de Iraanse autoriteiten, is het ook niet aannemelijk dat zij bij haar laatste reis naar Iran werd gearresteerd en een uitreisverbod kreeg, dat u smeergeld betaalde om haar het land uit te krijgen en dat er ten gevolge daarvan een arrestatiebevel tegen u zou zijn uitgereikt, zoals u beweerde (CGVS II, p. 8-9). Bovendien beweerde u voor het CGVS dat uw echtgenote werd aangehouden bij aankomst in Iran (CGVS II, p. 7), terwijl u voor de DVZ stelde dat ze werd aangehouden op het moment dat ze Iran opnieuw wou verlaten (Vragenlijst

CGVS ingevuld bij de DVZ, vraag 3.7). Uw opmerking bij aanvang van uw eerste persoonlijk onderhoud dat de tolk voor de DVZ volgens u niet alle termen die u gebruikte kende, weet, gelet op het eenvoudige verschil tussen een vertrek en een aankomst in een land, niet te volstaan (CGVS I, p. 2). Het door u neergelegde arrestatiebevel betreft slechts een foto die u via whatsapp ontving waar aldus nauwelijks enige bewijswaarde aan kan gehecht worden. Opdat documenten enige bewijswaarde kunnen hebben, dienen ze trouwens ondersteund te worden door geloofwaardige verklaringen quod non in casu.

Wat betreft uw verklaring dat u in de gevangenis zou belanden vanwege de bruidsschat die uw echtgenote opeiste (CGVS II, p. 13) wordt vastgesteld dat er in het door u neergelegde document weliswaar sprake is van een betaling die u moet uitvoeren, maar niet van een uitreisverbod of enige andere consequenties die verbonden zouden zijn aan uw nalaten om de betaling uit te voeren (CGVS I, p. 16). Er kan dan ook bezwaarlijk worden gesteld dat u heeft aangetoond dat u bij terugkeer naar Iran automatisch in de gevangenis zou belanden vanwege de procedure die uw echtgenote opstartte. Overigens kunnen er vraagtekens worden gesteld bij de documenten die u neerlegde. Het betreft enerzijds een brief waarin wordt vermeld dat er twee exemplaren van een aankondiging met nummer 139905101015011858 worden toegevoegd, en anderzijds een aankondiging met nummer 139905118582004543 – een ander nummer dus dan vermeld in de brief. De brief dateert daarenboven van 5 aban 1399 (26 oktober 2020), terwijl uw echtgenote pas op 7 aban 1399 (28 oktober 2020) naar Iran ging om haar bruidsschat op te eisen (CGVS I, p. 9, 16). De aankondiging zelf is van een latere datum, met name 9 bahman 1399 (28 januari 2021). Bovendien moet vastgesteld worden dat u en uw echtgenote volgens het wachtregister nog steeds samen op eenzelfde adres wonen in België.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in bent geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. Uw paspoort, shenasnameh, melikaart, militaire kaart, Belgische identiteitskaart, huwelijksakte en het paspoort van uw zoon bevestigen slechts uw identiteit en die van uw gezin, die hier niet ter discussie staan. Het paspoort van uw zoon werd in deze beslissing reeds aangehaald. Over uw paspoort kan nog worden toegevoegd dat dit dateert van 19 oktober 2018 en dus geen uitsluitsel kan geven over uw reizen voor deze datum. Aan uw opleidingen, zoals aangetoond met uw diploma's, uw werk onder meer als advocaat en in verschillende functies voor de sportfederatie, zoals aangetoond met artikels, foto's, contracten en bewijzen van aanstelling, uw licentie voor een sportclub en als verzekeringsagent, wordt in deze beslissing evenmin getwijfeld. Dat u (opnieuw) deelnam aan bepaalde examens binnen de universiteit toont niets aan over de reden van uw deelname. Uw (pogingen tot) deelname aan de verkiezingen en het feit dat u geweigerd werd als kandidaat, zoals aangetoond met brieven, foto's, video's en nieuwsartikels, wordt in deze beslissing op zich evenmin in twijfel getrokken. U heeft echter niet aangetoond dat dit voor u verdere gevolgen heeft gehad. Het is in Iran niet ongebruikelijk dat tal van kandidaten worden geweigerd, zoals u zelf ook bevestigde. Dat er in uw geval andere motieven zouden zijn gebruikt dan bij andere personen is, gelet op het hierboven geschetste ongeloofwaardig bevonden relaas, een blote bewering (CGVS II, p. 13). Dat u bij uw laatste reis naar Iran klacht(en) indiende tegen uw echtgenote, toont hooguit aan dat u destijds intra-familiale problemen kende met uw echtgenote, maar vormt geenszins een bewijs voor de problemen die u met de Iraanse autoriteiten beweerde te kennen. Dat u een restaurant had en dat dit werd verzegeld door de veiligheidsdiensten vormt niet het onderwerp van deze beslissing. Overigens blijkt uit de door u neergelegde documenten dat uw zaak werd gesloten omwille van overtredingen tegen bepaalde in Iran geldende wetten en maatregelen in het kader van covid-19. De foto's van uw echtgenote en haar vriendin kunnen geenszins gelden als bewijs voor haar seksuele geaardheid, laat staan voor enige problemen die zij daardoor in Iran zou hebben gekend. De whatsapp-berichten die u met uw zus uitwisselde hebben geen enkele bewijswaarde, zij kunnen immers op eenvoudige wijze in scène zijn gezet. Het loutere feit dat uw schoonbroer een bepaalde functie uitoefent, zoals gestaafd met een foto van zijn badge en enkele foto's van hem, vormt geen bewijs voor de door u aangehaalde problemen. Dat u en uw zoon in België zijn ingeschreven op educatieve instellingen heeft geen invloed op deze beslissing. Het document aangaande de bruidsschat van uw echtgenote, de attesten van intrekking van de paspoorten van uw echtgenote en zoon, de kopie van het arrestatiebevel dat tegen u zou zijn uitgereikt, de sociale media van de familie van uw echtgenote, de mails die u uitwisselde met de ambassade en de kopie van het document aangaande de borg die uw vader stelde, werden in deze beslissing reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift een schending aan van de volgende bepalingen:

"artikel 48/3 en artikel 48/4 Vreemdelingenwet en van artikel 1 van de Conventie van Genève in samenhang met de algemene beginselen/van behoorlijk bestuur, met name de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel alsook in samenhang met artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen".

Verzoeker geeft vooreerst een korte theoretische uiteenzetting over de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel. Hij licht hierbij toe als volgt:

*"Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak.
Dat de bestreden beslissing nu wel gemotiveerd wordt doch volledig incorrect en niet na voldoende onderzoek van de concrete omstandigheden van de zaak.
Dat er echter niet naar de concrete situatie van verzoeker wordt gekeken.
Dat verwerende partij stelt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de verklaringen van verzoeker.
Dat verwerende partij verwijst naar vermeende inconsistenties in de opeenvolgende verklaringen en tussen de verklaringen en de informatie aanwezig in het administratief dossier.
Dat verwerende partij stelt dat verzoeker heeft verklaard dat hij had gezegd dat hij op het moment van zijn aanvraag voor gezinshereniging geen nood had aan internationale bescherming. Dat dit echter een misverstand is. dat verzoeker bedoelde dat het moeilijk was om internationale bescherming te vragen in Iran. Dat een gezinshereniging echter wel mogelijk was. Dat dit misverstand niet als motivering kan beschouwd worden en een inconsistentie kan zijn.
Dat verwerende partij stelt dat er geen procedure tot gezinshereniging zou zijn opgestart. Dat verwerende partij nadien toegeeft dat verzoeker twee keer een procedure tot gezinshereniging heeft opgestart.
Dat verwerende partij toegeeft dat de mails die verzoeker uitwisselde met de Belgische ambassade en waaruit blijkt dat hij problemen kende om het land te verlaten omwille van de pandemie als verklaring kunnen gelden.
Dat verzoeker heeft gezegd dat hij de voorzitter was van de Sportfederatie. Dat verwerende partij dit niet heeft vermeld. Dat dit aantoont dat verwerende partij geen rekening heeft gehouden met de concrete situatie van verzoeker.
Dat verzoeker werd beschuldigd van het aanmoedigen en verspreiden van corruptie. Dat er echter geen sprake was van corruptie en dit werd opgeheven.
Dat verwerende partij niet heeft gesproken over de politieke zaak waarvan verzoeker het slachtoffer is geworden in Iran. Dat verzoeker meermaals heeft gezegd dat zijn problemen zijn begonnen toen hij klacht wilde indienen tegen de beslissing dat hij niet mocht deelnemen aan de verkiezingen omdat hij niet geschikt was als kandidaat omdat hij het huidige islamitische regime en met name de geestelijke leider en de islam als religie niet erkende.
Dat verzoeker reeds voordien had gezegd dat hij in isolatie was in 2018.
Dat verzoeker tevens vreest dat hij indien hij terugkeert wordt gearresteerd voor corruptie, aangezien hij een zaak lopen heeft voor de rechtbanken wegens zijn politieke activiteiten sinds 2018. Dat verzoeker hiervoor is gearresteerd en in een isoleercel is geplaatst. Dat verzoeker door deze zaak is ontslagen.
Dat verzoeker zijn visum pas na meerdere maanden heeft gekregen. Dat dit langer duurde dan de voorziene 3 maanden. Dat verzoeker geen visum had om Iran te verlaten en naar Europa te komen. Dat verzoeker heeft moeten wachten.
Dat de tante van de echtgenote van verzoeker een lid is van de politieke groep. Dat verzoeker de foto van zijn echtgenote en haar tante louter heeft neergelegd om hen te kunnen identificeren als zijn echtgenote en haar tante. Dat verzoeker een uitleg heeft gegeven bij deze foto. Dat de foto die de problemen heeft veroorzaakt bij de Iranese overheid is.
Dat verzoeker een verblijfskaart had in België. Dat deze echter werd geannuleerd wegens de reis naar Iran van zijn echtgenote.
Dat het originele uitreisverbod beschikbaar is. Dat verwerende partij dit echter niet heeft onderzocht.
Dat het originele document betreffende de arrestatie voor vertrek uit het land beschikbaar is. Dat verwerende partij dit echter niet heeft onderzocht.*

Dat verzoeker heeft gezegd dat het weigeren van kandidaten gebruikelijk is. Dat verzoeker echter het principe van de beslissing van de raad van hoeders)niet in overeenstemming met de islam en de regels van de leiders vond. Dat hier geen rekening mee is gehouden.

Dat verzoeker nog altijd zou opgepakt worden. Dat er geen vonnis is in zijn zaak.

Dat verzoeker bewijs heeft gegeven dat de leden van de inlichtingendienst zijn geschorst en ontslagen. Dat verzoeker nadien is gearresteerd. Dat dit bewezen is. Dat verzoeker de baas was. Dat hij geschorst en ontslagen is. Dat hier geen rekening mee is gehouden.

Dat verzoeker alle bewijzen en documenten heeft afgegeven. Dat verwerende partij niet kan stellen dat deze vals zijn. Dat verwerende partij geen reden aanhaalt waarom deze documenten geen bewijs zijn.

Dat het vonnis nog niet is uitsproken en er dus geen goederen zijn verbeurd verklaard.

Dat verzoeker wel degelijk bewijs heeft neergelegd dat er een arrestatiebevel was. Dat verzoeker wel degelijk is gearresteerd. Dat verzoeker een artikel hierover heeft neergelegd.

Dat de redenering van verwerende partij omtrent het vermeende valse document niet kan gevolgd worden.

Dat verwerende partij stelt dat aan de problemen van de echtgenote van verzoeker geen enkel geloof kan worden gehecht.

Dat verwerende partij geen rekening houdt met de documenten die verzoeker heeft neergelegd."

Verzoekster voert, onder citering van rechtspraak van de Raad "betreffende de situatie van zijn echtgenote", nog aan dat de commissaris-generaal het risico dat verband houdt met haar geaardheid niet heeft onderzocht. Er dient echter een beoordeling en afweging te worden gemaakt op basis van objectieve bronnen, hetgeen *in casu* niet gebeurd is.

Verzoeker besluit als volgt:

"Dat om de hogervermelde redenen onterecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het relaas van verzoeker en van de echtgenote van verzoeker.

Dat de motivering van verwerende partij dan ook niet juist is.

Bijgevolg heeft verwerende partij onvoldoende concreet onderzoek verricht naar de concrete situatie van verzoeker.

De bestreden beslissing bevat aldus geen afdoende motivering en komt tekort aan de zorgvuldigheidplicht die men mag verwachten in elk concreet geval.

"Bij de vaststelling en de waardering van de feiten, waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht (SUETENS, L.P. en BOES, M., Administratief recht, Leuven, Acco, 1990, 31)

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de plicht op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954) Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het betreffende dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit het voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing niet juist of juridisch aanvaardbaar is en dat zij steunt op onjuiste, juridisch onaanvaardbare en onwettige motieven en dat zij derhalve niet behoorlijk naar recht gemotiveerd is.

Dat het middel dan ook ernstig en gegrond is."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

- het arrest nr. 226 060 van de Raad van 12 september 2019 (stuk 3);
- het arrest nr. 245 354 van de Raad van 1 december 2020 (stuk 4);
- het arrest nr. 258 139 van de Raad van 13 juli 2020 (stuk 5);
- artikelen van Amnesty International over geweld en homoseksualiteit in Iran (stuk 6).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht, en een theoretische uiteenzetting over een aantal van deze bepalingen laat niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoekers verweer in het verzoekschrift in wezen beperkt blijft tot het volharden in zijn vrees voor vervolging, het poneren van loutere beweringen en het op algemene wijze bekritisieren en in twijfel trekken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Hiermee slaagt hij er echter niet in om de pertinente en correcte motivering van de bestreden beslissing te weerleggen of in een ander daglicht te stellen.

Verzoeker volhardt in zijn verzoekschrift in zijn verklaringen dat hij in 2018 werd gearresteerd ten gevolge van zijn poging tot deelname aan de verkiezingen en dat er thans een rechtszaak tegen hem loopt waarin hij wordt beschuldigd van corruptie. Bij een terugkeer naar Iran dreigt verzoeker te worden gearresteerd en veroordeeld. In zoverre verzoeker aanvoert dat deze problemen niet werden onderzocht, baseert hij zich op een verkeerde lezing van de bestreden beslissing. De Raad wijst op de volgende pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing op basis waarvan kan worden besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerd arrestatie door de Iraanse autoriteiten en de ingeroepen vrees die hij ten aanzien van de Iraanse autoriteiten stelt te hebben naar aanleiding van deze feiten: (i) verzoeker legde inconsistente verklaringen af inzake de procedure tot gezinshereniging en de vraag waarom hij niet eerder een verzoek om internationale bescherming indiende in België omwille van de problemen en de vrees die hij stelt te koesteren in Iran, (ii) het niet aannemelijk is dat, indien verzoeker werkelijk een vrees koesterde ten aanzien van de Iraanse autoriteiten en reeds op 28 december 2019 een visum verkreeg voor België, nog tot mei 2020 heeft gewacht om Iran te verlaten, (iii) verzoeker, ondanks de vrees die hij stelt te koesteren ten aanzien van zijn land van herkomst, ook nadat hem gezinshereniging was toegekend nog terugreisde naar Iran in juli/augustus 2020 louter om er vastgoed te verkopen, (iv) verzoeker bovendien geen overtuigend begin van bewijs neer kon leggen van zijn arrestatie.

Verzoeker poneert in zijn verzoekschrift dat het een misverstand is dat hij zou hebben verklaard dat hij ten tijde van zijn aanvraag voor gezinshereniging geen nood had aan internationale bescherming en dat hij werkelijk bedoelde dat het moeilijk was om internationale bescherming te vragen in Iran. De Raad wijst er vooreerst op dat het niet ernstig is om na confrontatie met een negatieve beslissing louter hypothetische 'misverstanden' tijdens het persoonlijk onderhoud op te werpen. Verzoeker verklaarde tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud dat: *"U vraagt waarom diende je niet eerder een asielaanvraag in, maar de aanvraag die ik indiende was voor gezinshereniging, ik had destijds geen nood aan een asielaanvraag, ik heb verblijfsrecht. (...)"* (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 12). Deze verklaringen zijn duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Verzoekers verweer in het verzoekschrift betreft dan ook een blote *post-factum* bewering die geen afbreuk kan doen aan de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing dat verzoeker inconsistente verklaringen aflegt inzake zijn nood aan internationale bescherming ten tijde van het opstarten van de procedure tot gezinshereniging. Verzoeker verklaarde eerder tijdens het persoonlijk onderhoud immers dat hij bij de Belgische ambassade een aanvraag tot gezinshereniging indiende nadat hij op borg was vrijgekomen en dat hij er gemeld heeft dat hij niet veel tijd had en zo snel mogelijk het land uit moest (*Ibid.*, p. 5). Verzoeker verklaarde tevens dat hij in België ook naar de gemeente Brakel ging om uit te leggen waarom hij zo gehaast was om naar België te komen en niet op het resultaat van zijn aanvraag bij de Belgische ambassade heeft gewacht (*Ibid.*, p. 6). Dit is echter in tegenstrijd met verzoekers eerdere verklaring dat hij nog voor zijn arrestatie naar de gemeente Brakel ging om zijn dossier met betrekking tot de gezinshereniging in orde te brengen (*Ibid.*, p. 5). Indien verzoeker na zijn arrestatie in 2018 en voor de goedkeuring van zijn aanvraag gezinshereniging nog naar België zou zijn gereisd, kan er bovendien redelijkerwijze van hem worden verwacht dat hij in België een verzoek om internationale bescherming zou indienen.

De Raad merkt verder op dat, in tegenstelling tot wat verzoeker lijkt te beweren in zijn verzoekschrift, de bestreden beslissing terecht opmerkte dat verzoeker geen aanvraag tot gezinshereniging heeft ingediend in de periode van augustus tot oktober 2018 (Landeninformatie, stuk 7, nr. 1), en dit in tegenstrijd met zijn verklaring dat hij nadat hij vrijkwam op borg na zijn arrestatie in augustus/september 2018 een aanvraag tot gezinshereniging indiende bij de Belgische ambassade in Iran (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 5). Verzoekers inconsistente verklaringen op dit punt doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van de ingeroepen vervolgingsfeiten.

Dat verzoeker zijn vertrek uit Iran niet dringend noodzakelijk achtte, blijkt tevens uit de vaststelling dat hij, hoewel hij reeds op 28 december 2019 in het bezit gesteld werd van een visum, pas op 28 mei 2020 Iran verliet om naar België te komen. Verzoeker kan niet gevolgd worden in zoverre hij aanvoert dat de door hem neergelegde mails aan de Belgische ambassade hiervoor een bevredigende verklaring bieden. De bestreden beslissing wees er immers terecht op dat deze mails slechts dateren van 5 mei 2020. De Raad is dan ook van oordeel dat deze mails geen verklaring kunnen bieden waarom verzoeker na het verkrijgen van zijn visum nog minstens vier maanden wachtte alvorens hij een poging ondernam om Iran te verlaten.

Ook in het verzoekschrift kan verzoeker hier geen bevredigende verklaring voor geven. Daarenboven wees de bestreden beslissing er tevens terecht op dat verzoeker in juli/augustus 2020 nog teruggekeerd is naar Iran om er vastgoed te verkopen (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 6-7). Dat verzoeker bij zijn aankomst in België in mei 2020 geen verzoek om internationale bescherming indiende en daarentegen nog vrijwillig naar Iran is teruggekeerd, louter om er vastgoed te verkopen, toont aan dat hij internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en geen vrees koesterde ten aanzien van de Iraanse autoriteiten. Het loutere feit dat hij bij zijn aankomst in België over een verblijfskaart beschikte, kan verzoeker niet ontslaan van de verplichting zijn nood aan internationale bescherming zo vlug mogelijk kenbaar te maken. Voormelde vaststellingen doen dan ook afbreuk aan zijn bewering dat hij in 2018 werd gearresteerd door de Iraanse autoriteiten omwille van zijn politieke activiteiten en omwille van deze reden vervolging vreest bij een terugkeer naar Iran.

Waar verzoeker nog verwijst naar het door hem neergelegde artikel dat zijn arrestatie zou moeten staven, gaat hij voorbij aan hetgeen in de bestreden beslissing werd gemotiveerd omtrent de bewijswaarde van dit artikel ter staving van verzoekers beweerde arrestatie: *"Het artikel waarnaar u verwees en waarin sprake zou zijn van uw arrestatie (CGVS I, p. 15 en CGVS II, p. 11) heeft het slechts over een 'afkeuring' door de veiligheidsdiensten als kandidaat voor het voorzitterschap van de sportfederatie, en is bovendien gedateerd op 13 april 2018 – vijf maanden voor de door u beweerde datum van uw arrestatie."* Verzoeker voert overigens op algemene wijze aan dat hij het oneens is met de vaststelling in de bestreden beslissing dat het door hem neergelegde document aangaande de borgstelling (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 6, nr. 49) vals zou zijn, doch hij voert geen concrete of dienstige argumenten aan die de vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt kunnen weerleggen. Evenmin voert hij enig verweer tegen de overige motieven van de bestreden beslissing waaruit blijkt dat dit document geen bewijswaarde heeft ter staving van zijn relaas: *"Het document aangaande borgstelling door uw vader dat u neerlegde na het tweede persoonlijk onderhoud is dan weer gedateerd op 04.07.1400 (26 september 2021), en kan bezwaarlijk gelden als bewijs voor een arrestatie van vier jaar eerder. Het document wordt verder gekenmerkt door een opvallende vaagheid. Zo betreft het een waarschuwing/convocatie 'ter bepaling van een datum voor het uitvoeren van iets in verband met de betrokkenen'. Nergens uit dit document blijkt naar aanleiding van wat uw vader borg stond voor u. Het komt erg bevreemdend over dat u het bestaan van dit document of het feit dat uw vader door de rechtbank werd opgeroepen, slechts enkele dagen voor uw persoonlijk onderhoud, niet vermeldde tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op 5 oktober 2021. De vaststelling dat u een dergelijk bewijsstuk indiende amper anderhalf uur nadat u er tijdens het persoonlijk onderhoud op werd gewezen dat u geen enkel overtuigend begin van bewijs had neergelegd en u had beweerd dat dergelijke documenten niet worden afgegeven (CGVS II, p. 11), doet daarenboven vermoeden dat het om een vals document gaat."* De voormelde motieven in de bestreden beslissing zijn pertinent, correct, vinden steun in het administratief dossier en worden, bij gebrek aan een dienstig verweer, overgenomen door de Raad. De Raad treedt de bestreden beslissing dan ook bij dat verzoeker er niet in slaagt om een begin van bewijs neer te leggen van zijn arrestatie door de Iraanse autoriteiten.

In zoverre verzoeker nog aanvoert dat onvoldoende rekening werd gehouden met zijn profiel als voorzitter van de Sportfederatie en het feit dat hij klacht wilde indienen tegen de beslissing om hem niet aan de verkiezingen te laten deelnemen, merkt de Raad op dat verzoekers profiel en politieke activiteiten op zich niet worden betwist. Verzoeker dient de door hem aangevoerde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade bij zijn terugkeer naar Iran echter *in concreto* aan te tonen en het louter verwijzen naar een bepaald profiel volstaat hiertoe niet. Verzoeker slaagt er immers, gelet op hetgeen voorafgaat, niet in om aan te tonen dat hij omwille van deze politieke activiteiten bij een terugkeer naar Iran dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. In deze wijst de Raad er in navolging van de bestreden beslissing op dat uit de beschikbare informatie (Landeninformatie, stuk 7, nr. 2) en verzoekers verklaringen (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 13) kan blijken dat kandidaten voor de verkiezingen vaak worden geweigerd. Dat verzoeker geweigerd zou zijn omdat hij de islam niet respecteert, betreft slechts een blote bewering in zijn hoofde. Met de door hem neergelegde documenten op dit punt (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 6, nrs. 19 en 20) toont hij enkel aan dat hij werd geweigerd omwille van corruptie. Hoe dan ook wijst de Raad erop dat verzoeker op zich niet aantoonde dat hij omwille van de weigering tot deelname aan de verkiezingen verder nog werd gearresteerd en gevisieerd door de Iraanse autoriteiten. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan verzoekers verklaringen hieromtrent.

Verzoeker heeft evenmin aannemelijk gemaakt dat hij bij een terugkeer naar Iran zal dreigen te worden gearresteerd omdat hij smeergeld zou betaald hebben om zijn echtgenote en zoon het land uit te krijgen nadat zij een reisverbod kregen van de Iraanse autoriteiten. De Raad wijst er hierbij vooreerst op dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker verklaarde redenen waarom zijn echtgenote en zoon door de Iraanse autoriteiten een reisverbod opgelegd kregen.

Verzoeker verklaarde immers dat de reden hiervoor was dat zijn vrouw een foto op instagram had geplaatst met haar tante die een bekende activist is bij de Mudjahedin, omwille van het dossier dat tegen haar bestond omwille van haar seksuele geaardheid en omwille van het dossier dat tegen verzoeker bestond (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 4, p. 7; Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 10). De Raad merkt in dit verband vooreerst op dat in het kader van het tweede en derde verzoek van verzoekers echtgenote werd geoordeeld dat er niet langer geloof kan worden gehecht aan haar beweerde seksuele geaardheid. Zij kon evenmin aannemelijk maken dat zij omwille van deze beweerde seksuele geaardheid problemen zou hebben gekend met de Iraanse autoriteiten (RvV 9 september 2022, nr. 277 236). Evenmin is het geloofwaardig dat zijn echtgenote tijdens haar reis naar Iran in oktober-november 2020 ineens problemen zou kennen met de Iraanse autoriteiten omdat zij afkomstig zou zijn uit een politieke familie. Verzoeker verklaarde immers dat de foto waardoor zijn echtgenote in de problemen kwam in april-juni 2019 op instagram werd geplaatst (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 4, p. 7-8), terwijl uit de door hem neergelegde foto (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 6, nr. 47) blijkt dat deze reeds op 23 april 2016 werd geplaatst. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift poneert dat dit niet de foto is die de problemen met de Iraanse autoriteiten veroorzaakte doch deze foto zich bij de Iraanse autoriteiten bevindt, wijst de Raad erop dat dit een blote *post-factum* verklaring betreft die bovendien niet aannemelijk is. Het is immers niet aannemelijk dat verzoeker geen foto zou kunnen neerleggen die op instagram werd geplaatst omdat deze zich bij de Iraanse autoriteiten zou bevinden. Dit verweer kan dan ook niet worden aangenomen. Aangezien uit het paspoort van verzoekers zoon (*Ibid.*, nr. 37) en zijn verklaringen (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 4, p. 10) blijkt dat verzoekers echtgenote ook in 2019 nog naar Iran reisde en hij geen melding maakt van enige problemen die zij bij deze reis zou hebben gekend, acht de Raad het niet aannemelijk dat verzoekster in 2020 ineens wel problemen zou kennen om deze foto. Bovendien wijst de Raad erop dat verzoeker geen begin van bewijs neerlegt van de vermeende politieke activiteiten van zijn schoonfamilie. Hij legt ter staving hiervan louter enkele sociale media-posts neer waaruit geenszins kan worden opgemaakt door wie deze zijn opgesteld (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 6, nr. 47). Ten slotte wees de bestreden beslissing er terecht op dat ook de verklaring van verzoeker dat de problemen van zijn echtgenote gelinkt zouden zijn aan zijn eigen arrestatie en problemen met de Iraanse autoriteiten niet kan worden aanvaard. Dit dossier zou immers volgens de verklaringen van verzoeker reeds bestaan sinds augustus/september 2018, terwijl uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat zowel hij en zijn echtgenote nadien nog meermaals naar Iran zijn gereisd zonder hierbij problemen te hebben gekend met de Iraanse autoriteiten. De vaststelling dat verzoeker geen overtuigende verklaringen kon afleggen over de redenen waarom zijn echtgenote een reisverbod opgelegd kreeg van de Iraanse autoriteiten, ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn relaas op dit punt.

Daarenboven wees de bestreden beslissing er terecht op dat verzoeker tevens inconsistente verklaringen aflegde over het tijdstip waarop zijn echtgenote door de Iraanse autoriteiten werd gearresteerd, hetgeen verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van deze feiten: *“Bovendien beweerde u voor het CGVS dat uw echtgenote werd aangehouden bij aankomst in Iran (CGVS II, p. 7), terwijl u voor de DVZ stelde dat ze werd aangehouden op het moment dat ze Iran opnieuw wou verlaten (Vragenlijst CGVS ingevuld bij de DVZ, vraag 3.7). Uw opmerking bij aanvang van uw eerste persoonlijk onderhoud dat de tolk voor de DVZ volgens u niet alle termen die u gebruikte kende, weet, gelet op het eenvoudige verschil tussen een vertrek en een aankomst in een land, niet te volstaan (CGVS I, p. 2).”* Verzoeker voert in zijn verzoekschrift geen concreet of dienstig verweer tegen deze motieven van de bestreden beslissing, die pertinent en correct zijn en steun vinden in het administratief dossier. Bij gebrek aan een dienstig verweer, worden deze motieven door de Raad overgenomen door de Raad.

Het door verzoeker neergelegde bewijs van intrekking van het paspoort van zijn echtgenote en zoon van 29 oktober 2020 (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 6, nr. 36) en het arrestatiebevel van 24 maart 2021 (*Ibid.*, nr. 40) kunnen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van de ingeroepen feiten niet herstellen. De Raad stelt in navolging van de commissaris-generaal vast dat dit louter kopieën betreffen waarvan de inhoud en vorm gemakkelijk via knip- en plakwerk te fabriceren is. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker lijkt te beweren in zijn verzoekschrift, werden de originele versies van deze documenten niet neergelegd, zodat de commissaris-generaal en bijgevolg de Raad deze niet nader kon onderzoeken. Het komt aan de verzoeker toe om alle originele documenten ter staving van zijn relaas zo spoedig mogelijk neer te leggen. Bovendien wijst de Raad erop dat de inhoud van deze documenten niet overeenstemt met de verklaringen van verzoeker. Verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud immers dat de paspoorten van zijn echtgenote en zoon werden ingetrokken (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 7), doch het door hem neergelegde bewijs vermeldt dat het paspoort van M.S.P. en dus verzoeker zelf afgenomen werd (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 6, nr. 36), hoewel het nummer van het vermelde paspoort wel overeenstemt met het nummer op het paspoort van zijn zoon

(*Ibid.*, nr. 37). Dat dit document een verkeerde naam vermeldt en niet overeenstemt met het paspoortnummer doet dan ook afbreuk aan de bewijswaarde van dit document. Ook de inhoud van het door verzoeker neergelegde arrestatiebevel (*Ibid.*, nr. 40) stemt niet overeen met de verklaringen van verzoeker. Het arrestatiebevel vermeldt immers dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn gekomen van het betaalde smeergeld “naar aanleiding van een tip door verklikkers”, terwijl verzoeker verklaarde dat dit aan het licht kwam door af luisterapparatuur die werd geïnstalleerd (Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 7, p. 9). Bovendien vermeldt het arrestatiebevel dat er een uitreisverbod uitgevaardigd werd tegen verzoeker samen met zijn gezin, terwijl uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat enkel zijn vrouw en kind een uitreisverbod zouden hebben gekregen (*Ibid.*, p. 2 en 7). Dergelijke vaststellingen doen verder afbreuk aan de bewijswaarde van deze documenten.

Verzoeker maakt evenmin aannemelijk dat hij vanwege de juridische problemen met zijn echtgenote in de gevangenis zou belanden bij een terugkeer naar Iran. De bestreden beslissing oordeelde hierover dat: *“Wat betreft uw verklaring dat u in de gevangenis zou belanden vanwege de bruidsschat die uw echtgenote opeiste (CGVS II, p. 13) wordt vastgesteld dat er in het door u neergelegde document weliswaar sprake is van een betaling die u moet uitvoeren, maar niet van een uitreisverbod of enige andere consequenties die verbonden zouden zijn aan uw nalaten om de betaling uit te voeren (CGVS I, p. 16). Er kan dan ook bezwaarlijk worden gesteld dat u heeft aangetoond dat u bij terugkeer naar Iran automatisch in de gevangenis zou belanden vanwege de procedure die uw echtgenote opstartte. Overigens kunnen er vraagtekens worden gesteld bij de documenten die u neerlegde. Het betreft enerzijds een brief waarin wordt vermeld dat er twee exemplaren van een aankondiging met nummer 139905101015011858 worden toegevoegd, en anderzijds een aankondiging met nummer 139905118582004543 – een ander nummer dus dan vermeld in de brief. De brief dateert daarenboven van 5 aban 1399 (26 oktober 2020), terwijl uw echtgenote pas op 7 aban 1399 (28 oktober 2020) naar Iran ging om haar bruidsschat op te eisen (CGVS I, p. 9, 16). De aankondiging zelf is van een latere datum, met name 9 bahman 1399 (28 januari 2021). Bovendien moet vastgesteld worden dat u en uw echtgenote volgens het wachtregister nog steeds samen op eenzelfde adres wonen in België.”*

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift geen concreet of dienstig verweer tegen deze motieven van de bestreden beslissing, die pertinent en correct zijn en steun vinden in het administratief dossier. Bij gebrek aan een dienstig verweer, worden deze motieven door de Raad overgenomen door de Raad.

De overige door verzoeker neergelegde documenten kunnen de ongeloofwaardigheid van zijn relaas niet vermogen te herstellen. De bestreden beslissing oordeelde hierover op pertinente en correcte wijze als volgt: *“Aan uw opleidingen, zoals aangetoond met uw diploma’s, uw werk onder meer als advocaat en in verschillende functies voor de sportfederatie, zoals aangetoond met artikels, foto’s, contracten en bewijzen van aanstelling, uw licentie voor een sportclub en als verzekeringsagent, wordt in deze beslissing evenmin getwijfeld. Dat u (opnieuw) deelnam aan bepaalde examens binnen de universiteit toont niets aan over de reden van uw deelname. Uw (pogingen tot) deelname aan de verkiezingen en het feit dat u geweigerd werd als kandidaat, zoals aangetoond met brieven, foto’s, video’s en nieuwsartikels, wordt in deze beslissing op zich evenmin in twijfel getrokken. U heeft echter niet aangetoond dat dit voor u verdere gevolgen heeft gehad. Het is in Iran niet ongebruikelijk dat tal van kandidaten worden geweigerd, zoals u zelf ook bevestigde. Dat er in uw geval andere motieven zouden zijn gebruikt dan bij andere personen is, gelet op het hierboven geschetste ongeloofwaardig bevonden relaas, een blote bewering (CGVS II, p. 13). Dat u bij uw laatste reis naar Iran klacht(en) indiende tegen uw echtgenote, toont hooguit aan dat u destijds intra-familiale problemen kende met uw echtgenote, maar vormt geenszins een bewijs voor de problemen die u met de Iraanse autoriteiten beweerde te kennen. Dat u een restaurant had en dat dit werd verzegeld door de veiligheidsdiensten vormt niet het onderwerp van deze beslissing. Overigens blijkt uit de door u neergelegde documenten dat uw zaak werd gesloten omwille van overtredingen tegen bepaalde in Iran geldende wetten en maatregelen in het kader van covid-19. De foto’s van uw echtgenote en haar vriendin kunnen geenszins gelden als bewijs voor haar seksuele geaardheid, laat staan voor enige problemen die zij daardoor in Iran zou hebben gekend. De whatsapp-berichten die u met uw zus uitwisselde hebben geen enkele bewijswaarde, zij kunnen immers op eenvoudige wijze in scène zijn gezet. Het loutere feit dat uw schoonbroer een bepaalde functie uitoefent, zoals gestaafd met een foto van zijn badge en enkele foto’s van hem, vormt geen bewijs voor de door u aangehaalde problemen. Dat u en uw zoon in België zijn ingeschreven op educatieve instellingen heeft geen invloed op deze beslissing.”* Verzoeker voert in zijn verzoekschrift geen concreet of dienstig verweer tegen deze motieven van de bestreden beslissing, die pertinent en correct zijn en steun vinden in het administratief dossier. Bij gebrek aan een dienstig verweer, worden deze motieven door de Raad overgenomen door de Raad.

De door verzoeker toegevoegde informatie over de vervolging van homoseksuelen in Iran (verzoekschrift, stuk 6), dat geen betrekking heeft op verzoekers persoon, kan niet dienstig in rekening worden gebracht. Hij maakt niet aannemelijk dat hij omwille van de vermeende doch ongeloofwaardig bevonden lesbische geaardheid van zijn echtgenote in Iran riskeert te worden vervolgd of geïsoleerd, zodat hij in gebreke blijft zijn persoonlijke problemen aannemelijk te maken en deze aldus aan de algemene informatie te verbinden.

De Raad merkt op dat een verwijzing naar een arrest van de Raad niet dienstig is bij gebrek aan precedenterwerking. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op de eigen merites te worden beoordeeld, waarbij in de eerste plaats een beoordeling dient te worden gemaakt of de relevante elementen die worden aangevoerd voldoende aannemelijk zijn. Gelet op de voorgaande vaststellingen is dit *in casu* echter niet het geval.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar Iran een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen september tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP